

» JBH 54

JBH 54

SVATOPLUK KRUTIŠ, foto WWW.VZDUCHOVKA.CZ a AUTOR

Jako dítě školou povinné jsem absolvoval koncem 60. let minulého století výlet do Bratislavy. Ve čtvrti Petržalka pobýval lunapark se střelnicí. Již tehdy byly moji

Nejedná se totiž o jeden díl, jak je tomu u většiny ostatních vzduchových zbraní, ale o díly dva.

Otočením o 90° a zatažením napínací páky dozadu se natáhla pružina pístu a současně dutá jehla na čele částečně pohyblivého vzduchového válce uvolnila otvor, kterým z násypky na přední straně těla propadl brok č. 10 (4,45 mm) do hlavně. Zpětným pohybem napínací páky zasunula jehla brok dále do hlavně, překalibrovala ho a uzavřela otvor násypky. Pohybem

protože pro své podnikání si zvolil dobu po roce 1945. Podle již publikovaných údajů se vyučil puškařem v Ostravě u firmy Tichý. Po roce 1945 si založil puškařský závod. V té době se začal zabývat konstrukcí opakovací vzduchové pistole, vycházející po mechanické stránce právě ze vzduchovky vz. 35. Pravděpodobně prototypem a první výrobní variantou byla pistole Hurikan 47 z roku 1947.

Byla to robustní zbraň s pevnou hlavní, osazenou v ose těla. Protože u pistole nebylo možno použít natahování jako u pušky, byla napínací páka umístěna pod hlavní. Její čep byl

» Hurikan 47

prioritou spíš krátké zbraně, proto jsem si na kolo štěstí zvolil pistoli. Paní ji natáhla spodní pákou, nenamáhala se ani vložit střelu a roztočila kolo. Po hluchém výstřelu mi oznámila, že mají velký výběr cen. Opičku nebo autíčko. Vybral jsem si opičku...

PO 40 letech jsem rozšířil svou sbírku o pistoli JBH 54 a zjistil, že právě tu jsem tehdy držel v ruce. Pistole vychází z opakovací vojenské výcvikové pušky vz. 35 a její následovnice, vz. 47. Tyto vzduchovky kopírovaly rozměry pušky vz. 24. Systém zbraně byl v podstatě shodný. Natahování pušky se dělo napínací pákou na konci těla zbraně. V tomto případě je nutno rozlišovat termíny „tělo zbraně“ a „vzduchový válec“.

doprava se páka sklopila a zbraň byla připravena ke střelbě. Nebudu se zabývat dalšími konstrukčními vlastnostmi a rozdíly vz. 35/47, protože se již netýkají návaznosti na JBH 54. Důležitá pro tento příspěvek je pouze skutečnost, že vz. 35 měl hranolovou násypku na těle a její víčko frézované, odklopné na čepu a těsněné gumou, vz. 47 pak půlkruhové, podélně odsuvné, lisované z plechu a kopírující tělo zbraně.

Josef Brunek, konstruktér a „továrník“ z Hranic na Moravě, měl smůlu,

na přední horní straně nad osazením hlavně. Broky v počtu tří se vkládaly po odsunutí úzké klapky v horní přední části těla zbraně, před hledím. To bylo výškově stavitelné vroubkovaným točátkem v základně. Hledí i pevná muška umožňovaly horizontální pohyb pouze poklepem a posuvem v rybině. Pistole měla jednoduché dřevěné zapažbení.

Podle vzpomínek pamětníka, otištěných v SR 12/2003 na s. 58, se v té době Josef Brunek podílel i na konstrukci československé kopie pistole Webley